

مقایسه کیفیت زندگی سالمدان مستمری بگیر سازمان های تأمین اجتماعی و بازنشستگی کشوری ساکن شهرستان قم؛ ۱۳۸۶

سید حسین محققی کمال^۱/ حمیرا سجادی^۲/ حسین زارع^۳/ اکبر بیگلریان^۴
چکیده

مقدمه: کیفیت زندگی یکی از اجزاء ذهنی رفاه محسوب می شود. کیفیت زندگی در سالمدان به معنای تاکید بیشتر بر سیاست اجتماعی و اصلاح اهداف اجتماعی به منظور ایجاد زندگی مولد برای سالمدان است. یکی از راههای بهبود کیفیت زندگی استفاده از انواع حمایت های اجتماعی و رفاهی می باشد. مطالعه حاضر با هدف بررسی کیفیت زندگی سالمدان سازمان تأمین اجتماعی و سازمان بازنشستگی کشوری طراحی شد.

روش بررسی: این مطالعه از نوع مقاطعی مقایسه ای می باشد که در آن ۱۵۰ سالمدان مستمری بگیر(۷۵ نفر در گروه تأمین اجتماعی و ۷۵ نفر در گروه بازنشستگی کشوری) از لحاظ کیفیت زندگی با هم مقایسه شدند. ایزار گرد آوری داده ها در این مطالعه چک لیست اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه کیفیت زندگی لیپاد بود. تجزیه و تحلیل داده ها بوسیله نرم افزار آماری SPSS و با آزمون های آماری آنالیز واریانس یکطرفه، ضریب همبستگی پیرسون و تی تست تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها: نتایج نشان داد که تفاوت بین کیفیت زندگی کل و ابعاد آن در بین دو صندوق از نظر آماری معنی دار نداشت و تنها در بعد عملکرد ذهنی - روانی تفاوت معنی دار آماری مشاهده شد. همچنین بین سن، وضعیت تأهل، وضعیت تحصیلی و جنس سالمدان با کیفیت زندگی شان ارتباط آماری معنی دار مشاهده شد ($P<0.05$). اما ارتباط بین وضعیت مسکن و درآمد سالمدان با کیفیت زندگی شان از نظر آماری معنی دار نبود ($P>0.05$).

نتیجه گیری: در این مطالعه به لحاظ نوع سازمان تأمین اجتماعی دهنده تفاوتی در کیفیت زندگی سالمدان مورد بررسی مشاهده نشد.

کلید واژه ها: کیفیت زندگی، سالمدان، سازمان تأمین اجتماعی، سازمان بازنشستگی کشوری

۱- کارشناس ارشد رفاه اجتماعی، نویسنده مسئول (E-mail:hosseinmohaqq@gmail.com)
۲- استادیار گروه مدیریت رفاه اجتماعی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
۳- دکترای مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران
۴- دانشجوی دکتری آمارزیستی، گروه آمار و کامپیوتر، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مقدمه

کیفیت زندگی سالمندان به ویژه مهم بنظر می‌رسد چرا که تعداد افراد ۶۵ سال و بالاتر در حال افزایش است.^[۵] آزیمازو گاریدو نیز نشان داد بطور کلی کیفیت زندگی مردان سالمند بهتر از زنان است. همچنین زنان به طور واضحی از نظر تووانایی در عملکرد و افسردگی و اضطراب در سطحی پائین تر از مردان قرار داشتند.^[۶] همچین عابدی و همکاران (۱۳۷۹) نشان دادند که میانگین امتیازات کیفیت زندگی در گروه سالمندان در منزل و سرای سالمندان از نظر آماری تفاوت معنی داری ندارند.^[۷] اما مطالعه انجمنیان وجود این ارتباط را تایید می‌کند.^[۸] از طرفی با وجود اهمیت و تاثیری که بازنیستگی در زندگی فردی، خانوادگی، اقتصادی و اجتماعی جامعه دارد، درباره آن کمتر از هر موضوع اجتماعی دیگر بحث و تحقیق صورت گرفته است.^[۲]

سازمان تامین اجتماعی به منزله بزرگترین سازمان در برگیرنده هر دو بخش عمومی و خصوصی کشور در حال حاضر افزون بر ۶/۵ میلیون مشترک و ۱/۲ میلیون بازنیسته و مستمری بگیر دارد.^[۹] مشمولان سازمان تامین اجتماعی کلیه نیروهای کارگری تحت پوشش قانون کار می‌باشد. نرخ حق بیمه در قانون تامین اجتماعی ۳۰ درصد حقوق و مزایای بیمه شده (۷ درصد بر عهده بیمه شده ، ۲۰ درصد کارفرما و ۳ درصد بر عهده دولت) می‌باشد. بیمه شده با پرداخت ۷ درصد حقوق و مزایای خود، از کلیه حمایت‌های پیش‌بینی شده در قانون تامین اجتماعی برخوردار می‌شود (بیمه بیماری، حوادث ناشی از کار، مستمری بازنیستگی، کمک هزینه عائله‌مندی و غیره). سازمان بازنیستگی کشوری دارای ۷/۵۷ میلیون نفر شاغل در بخش دولتی و ۶۰۰/۰۰۰ بازنیسته دستگاه‌های دولتی می‌باشد. این سازمان کارکنان دولت، اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها، قضات دادگستری، کارکنان شهرداری‌ها و غیره را در بر می‌گیرد. نرخ حق بیمه سازمان بازنیستگی ۲۲/۵ درصد حقوق (۹ درصد کارمند و ۱۳/۵ درصد کارفرما) می‌باشد و کارمند با پرداخت ۹ درصد حقوق می‌تواند از مزایای سازمان بازنیستگی (مستمری بازنیستگی، مستمری از کارافتادگی، مستمری بازماندگان) استفاده کند.^[۹] با توجه به اینکه مستمری بگیران این دو سازمان را گروه‌های متفاوتی تشکیل می‌دهند (تامین

هم اکنون در تمام جوامع، «سالمندی» به عنوان یک مساله مهم، مطرح است. افزایش درصد سالمندان که تاکنون ویژگی جوامع توسعه یافته و با باروری پایین بوده است، در آینده تبدیل به یک ویژگی جمعیتی در تمام جوامع خواهد شد.^[۱] تغییرات ایجاد شده در دوران سالمندی شامل کاهش تووانایی‌های فیزیکی، تغییر پاسخ بدن به داروها، تحریبه و قایع مهم زندگی چون بازنیستگی، انتقال به خانه‌های سالمندی، کاهش درآمد، کم شدن موقعیت‌های جهت برقراری تماس‌های اجتماعی که باعث ایجاد احساس تنهایی در سالمندی می‌شود و همه این عوامل می‌توانند کیفیت زندگی سالمندان را تحت تاثیر قرار دهند.^[۲] تغییرات ایجاد شده در دوران سالمندی گاهی نیز منجر به نارسانی‌های شدید جسمی و روانی گردیده و به معلولیت می‌انجامد و قدرت مقابله و مواجهه با دشواری‌ها و رویدادهای معمول را سلب می‌کند. در این رهگذر است که انتظار حمایت‌های رفاهی و اجتماعی از جمله مستمری‌های بازنیستگی با تکیه بر حفظ حرمت انسانی، انتظاری بحق و مبتنی بر اصول عدالت اجتماعی می‌باشد.^[۳] سازمان‌های تامین اجتماعی در هر جامعه ای به عنوان متولیان حمایت از سالمندان شناخته می‌شوند. این سازمان‌ها، به لحاظ نقش بیمه ای که در طی زندگی برای افراد ایفا می‌کنند دارای ساز و کارهای مختلفی هستند. در ایران سازمان تامین اجتماعی و سازمان بازنیستگی کشوری با تحت پوشش قرار دادن اکثریت جمیعت مستمری بگیر بازنیسته، نقش اساسی در این سیستم دارند.^[۲] یکی از تغییرات اجتماعی در دوران سالمندی که باعث تغییر در کیفیت زندگی سالمندان می‌شود، مسئله بازنیستگی آنها می‌باشد. مجیدی (۱۳۶۸) اظهار می‌دارد که بازنیستگی برای سالمندان یعنی جدائی از یک نقش فعال و دارای اعتبار به یک نقش غیر فعال و این مسئله برای آنها یک این تحول، پیش‌بینی نشده و یا حداقل از سال‌های قبل مقدمات آن فراهم نشده باشد با اضطراب، افسردگی و گاه سرگردانی همراه می‌باشد.^[۴] دلیل (۱۹۹۸) می‌نویسد: «در طی ۲۰ سال گذشته، تحقیق در مورد کیفیت زندگی اهمیت زیادی را در ارزیابی نتایج مداخلات پژوهشی و اجتماعی کسب نموده است».

ضمن اینکه این ابزار در ایران هم توسط عابدی و حسام زاده استفاده شده است.^[۷، ۴] این پرسشنامه، کیفیت زندگی سالمند را در ۷ بعد عملکرد جسمی، مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب، عملکرد ذهنی، عملکرد اجتماعی، عملکرد جنسی و رضایت از زندگی بررسی می‌کند. این پرسشنامه به صورت لیکرتی طراحی شده است و هر پرسش دارای ۴ گزینه می‌باشد که از صفر (بدترین حالت) تا سه (بهترین حالت) امتیاز بندی شده است و در مجموع دارای ۳۱ سوال با امتیاز حداقل صفر و حداً کثر ۹۳ می‌باشد.

تحلیل و استخراج داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Spss انجام شد. در مورد داده‌های کمی، از محاسبه میانگین و انحراف معیار استفاده شد. در مورد داده‌های کیفی، ابتدا به هر گزینه وزن داده شد و سپس مجموع نمرات مورد قضاوت قرار گرفت. برای تعیین ارتباط بین متغیرها، از آزمون مجدد کای و ضریب همبستگی پیرسون در سطح معنی داری ۵ درصد استفاده گردید. در نهایت هم به منظور مقایسه کیفیت زندگی بین دو سازمان و ابعاد مختلف آن از آزمون تی تست استفاده شد. به همین ترتیب برای مقایسه کیفیت زندگی در سطوح مختلف وضعیت تأهل از آنالیز واریانس یکطرفه استفاده شد.

یافته‌ها

یافته‌ها نشان داد که میانگین سن در گروه تامین اجتماعی ۶۹۲۲ و در گروه بازنیستگی کشوری ۶۷۲۸ سال بود. همچنین میانگین درآمد در گروه تامین اجتماعی ۲۵۳۹۶۵ و در گروه بازنیستگی کشوری ۱۹۳۵۲۲ تومان بود. توزیع تحصیلات در گروه تامین اجتماعی و سازمان بازنیستگی کشوری بدین صورت بود که در گروه تامین اجتماعی ۷۰٪ درصد بیسواند، ۲۸ درصد ابتدایی، ۱۳ درصد سیکل، ۲٪ درصد دیبلم و صفر درصد دانشگاهی بودند. در گروه سازمان بازنیستگی کشوری ۴۵٪ درصد بیسواند، ۴۵٪ درصد ابتدایی، ۵٪ درصد سیکل، صفر درصد دیبلم و ۳٪ درصد دانشگاهی بودند. در نهایت پس از اعمال آزمون‌های آماری تفاوت معنی داری در دو گروه از نظر متغیر فوق یافت نشد، بنابراین توزیع این متغیر در دو گروه یکسان بود.

اجتماعی نوعاً کارگری بوده و سازمان بازنیستگی نوعاً کارمندی می‌باشد) نوع حمایت‌های متفاوتی نیز به هر یک از این دو گروه ارائه می‌گردد. از طرفی، استفاده از انواع بیمه‌ها و مستمری‌ها در پاره‌ای از موارد تنها مهر زندگی سالمند است. بنابراین اساساً زندگی فرد و به تبع آن کیفیت زندگی وی تحت الشعاع قرار می‌گیرد و منجر به تجربه نوع دیگری از زندگی با امکانی متفاوت می‌گردد. با توجه به کمبود اطلاعات در این زمینه این مطالعه با هدف مقایسه کیفیت زندگی سالمندان مستمری بگیر سازمان تامین اجتماعی و سازمان بازنیستگی کشوری انجام گردید.

روش پژوهش

این پژوهش یک مطالعه مقطعی مقایسه‌ای است. جامعه پژوهش سالمندان مستمری بگیر دو سازمان تامین اجتماعی و سازمان بازنیستگی کشوری شهرستان قم در سال ۱۳۸۶ بودند. افراد بالای ۶۰ سال به عنوان سالمند تلقی شدند. روش نمونه گیری تصادفی بود بطوري که نمونه‌های آن از بین فهرست اسامي و اجد شرایط دو سازمان مذکور انتخاب شدند. در نهایت ۱۵۰ سالمند (۷۷ نفر زن و ۷۳ نفر مرد) در این مطالعه شرکت نمودند که ۷۵ نفر در گروه تامین اجتماعی و ۷۵ نفر دیگر در گروه بازنیستگی کشوری جای گرفتند.

جهت گردآوری داده‌ها، پس از کسب آدرس از سازمان‌های تامین اجتماعی و بازنیستگی کشوری این شهرستان، مستمری بگیران بالای ۶۰ سال به منظور مطالعه انتخاب و با مراجعه پرسشگران آموزش دیده به درب منزل پرسشنامه‌ها تکمیل شد. ابزار گردآوری داده‌ها در این مطالعه چک لیست اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه کیفیت زندگی سالمندان لیپاد بود. از چک لیست اطلاعات دموگرافیک جهت بررسی عوامل سن، جنس، سطح تحصیلات، نوع مستمری، درآمد ماهانه، محل درآمد، وضعیت مسکن، همراهان زندگی استفاده شد. اعتبار پرسشنامه در پژوهشی تحت عنوان «لیپاد یک ابزار بین‌المللی برای ارزیابی کیفیت زندگی در سالمندان» توسط دیگو و همکاران در سال ۱۹۹۸ در سه شهر لیدن در هلند، پادوا در ایتالیا و هلسینکی در فنلاند مورد بررسی قرار گرفت.^[۵]

امتیاز کیفیت زندگی سالمندان همسر فوت شده از افراد متاهل کمتر بود.(جدول ۳) بررسی یافته ها در مورد ارتباط بین جنسیت سالمندان و کیفیت زندگی نشان داد که بین میانگین کیفیت زندگی سالمندان زن و مرد شهرستان قم اختلاف معنی داری مشاهده شد. به طوری که کیفیت زندگی سالمندان مرد بالاتر از سالمندان زن بود.(جدول ۴)

یافته ها همچنین بیانگر آن است که از مجموع کل افراد مورد مطالعه ۴۶ درصد دارای مشکلات قلبی عروقی و فشار خون، ۳۳/۳ درصد دارای مشکلات عضلانی - اسکلتی، ۱۹/۳ درصد مشکلات شنوایی و بینایی، ۱۴ درصد مشکلات گوارشی، ۸ درصد مشکلات ریوی و آسم، ۷/۴ درصد مشکلات روانی، ۷/۳ درصد مشکلات عصب مرکزی، ۵/۳ درصد مشکلات متابولیکی، ۴/۷ درصد سرطان و ۳/۳ درصد دارای مشکلات کلیوی - ادراری بودند. همچنین اختلاف معنی دار آماری بین نمونه های دو سازمان مورد مطالعه، در مشکلات روانی و مشکلات عضلانی - اسکلتی وجود داشت. ولی در سایر مشکلات اختلاف معنی دار آماری بین دو گروه مشاهده نشد.

به طور کلی نمره کیفیت زندگی تامین اجتماعی بالاتر از بازنیستگی کشوری است (هر چند از نظر آماری معنی دار نیست). نتایج پژوهش نشان داد که میانگین نمره های کسب شده از کیفیت زندگی کل و ابعاد آن شامل: عملکرد فیزیکی، عملکرد اجتماعی، عملکرد ذهنی، عملکرد جنسی، افسردگی و اضطراب، مراقبت از خود و رضایت از زندگی در گروه صندوق بازنیستگی کشوری و تامین اجتماعی تفاوت معنی داری نداشته و دو گروه صرفا از لحاظ ذهنی - روانی، تفاوت معنی دار داشتند.(جدول ۱)

یافته ها همچنین نشان داد که بین متغیر کیفیت زندگی با سن سالمندان ارتباط معنی دار و معکوسی وجود دارد. به طوری که با افزایش سن امتیاز کیفیت زندگی کل کاهش یافت. در صورتی که بین کیفیت زندگی کل با درآمد ارتباط معنی داری مشاهده نشد.(جدول ۲)

نتایج همچنین نشان داد که بین میانگین امتیاز کیفیت زندگی سالمندان مستمری بگیر متاهل و همسر فوت شده اختلاف معنی داری مشاهده شد. به طوری که میانگین

جدول ۱: مقایسه کیفیت زندگی کل و ابعاد آن در سالمندان به تفکیک صندوق بازنیستگی کشوری و تامین اجتماعی

متغیر	کل						تامین اجتماعی	بازنیستگی کشوری	گروه آماری
	نیازمند	معذله	معنی دار	مقدار	نیاز آزادی	نیاز			
کیفیت زندگی کل	۰/۱۰۳	-۱/۲۶	۱۸۴	۷۵	۱۲/۶۹	۶۲/۱۴	۱۳/۳	۵۷/۹۲	ندارد
عملکرد فیزیکی	۰/۱۳۵	-۱/۵۰۲	۱۸۴	۷۵	۳/۰۲	۱۰/۱۸	۲/۶۵	۹/۸۴	ندارد
عملکرد اجتماعی	۰/۰۹۵	-۱/۷۶	۱۸۴	۷۵	۳/۴۲	۱۶/۷۱	۳/۸۰	۱۶/۳۳	ندارد
عملکرد جنسی	۰/۲۹۴	-۱/۰۵	۱۸۴	۷۵	۱/۴۵	۱/۸۰	۱/۳۳	۱/۵۶	ندارد
مراقبت از خود	۰/۴۳۳	-۰/۷۸۵	۱۸۴	۷۵	۴/۱۳	۱۴/۴۱	۵/۵۳	۱۳/۷۸	ندارد
افسردگی و اضطراب	۰/۹۵۳	-۰/۰۵۹	۱۸۴	۷۵	۲/۲۹	۶/۵۸	۳/۱۶	۶/۵۶	ندارد
روانی ذهنی	۰/۰۰۵	-۲/۸۵	۱۸۴	۷۵	۲/۴۰	۱۱/۳۶	۲/۳۹	۱۰/۲۴	دارد
رضایت از زندگی	۰/۱۸۴	-۱/۳۳	۱۸۴	۷۵	۲/۶۹	۱۱/۴۰	۲/۶۹	۱۰/۸۱	ندارد

جدول ۲: بررسی همبستگی متغیرهای سن و درآمد با امتیاز کل کیفیت زندگی سالمندان

کیفیت زندگی کل			متغیر وابسته متغیر مستقل
سطح معنی داری	مقدار r	تعداد (درصد)	
۰/۰۰۲	-۰/۴۹۶	(۱۰۰) ۱۵۰	سن
۰/۳۵۵	-۰/۰۸۳	(۸۳) ۱۲۵	درآمد

جدول ۳: مقایسه نمره کیفیت زندگی سالمندان به تفکیک وضعیت تاہل

مقدار احتمال	مقدار آماره F	انحراف معیار	میانگین	تعداد (درصد)	کیفیت زندگی وضعیت تاہل
۰/۰۰۵	۱۲/۴۰۸	۱۲/۷۶	۶۱/۲۴	(۶۸) ۱۰۲	متاہل
		۱۰/۳۸	۵۶/۱۳	(۳۲) ۴۸	همسر فوت شده

جدول ۴: نتایج مقایسه کیفیت زندگی کل در سالمندان به تفکیک جنس

مقدار آماره T	مقدار احتمال	انحراف معیار	میانگین	تعداد	جنس
۳/۸۸۳	۰/۰۰۲	۹/۷۲۰	۶۶/۵۸۳۶	(۴۸/۶) ۷۳	مرد
		۱۵/۶۳۴	۵۸/۲۷۷۹	(۵۱/۴) ۷۷	زن

جدول ۵: توزیع مشکلات سلامتی سالمندان به تفکیک صندوق بازنشستگی کشوری و قامیں اجتماعی

مقدار احتمال	درجه آزادی	آماره χ^2	جمع		تامین اجتماعی		بازنشستگی کشوری		مشکلات سلامتی	گروه
			درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
۰/۳۷۲	۱	۰/۲۴۲	۴۶	۶۹	۴۲	۳۳	۴۸	۳۶	قلبی عروقی و فشار خون	
۰/۰۲۸	۱	۴/۳۲۰	۳۳/۳	۵۰	۴۱/۳	۳۱	۲۵/۳	۱۹	عضلانی - اسکلتی	
۰/۳۸۲	۱	۰/۳۶۲	۸	۱۲	۹/۳	۷	۶/۷	۵	ریوی و آسم	
۰/۱۳۸	۱	۲/۱۱	۵/۳	۸	۲/۷	۲	۸	۶	مشکلات متابولیکی	
۰/۳۴۰	۱	۰/۳۸۵	۱۹/۳	۲۹	۲۱/۳	۱۶	۱۷/۳	۱۳	شنوایی و بینایی	
۰/۵۰	۱	۰/۹۸	۷/۳	۱۱	۸	۶	۶/۷	۵	سیستم عصب مرکزی	
۰/۳۱۹	۱	۰/۴۹۸	۱۴	۲۱	۱۶	۱۲	۱۲	۹	گوارشی	
۰/۰۲	۱	۴/۹۱۲	۷/۴	۱۱	۱۲/۲	۹	۲/۷	۲	روانی - ذهنی	
۰/۵۰۷	۱	۰/۱۳۶	۴/۷	۷	۴/۱	۳	۵/۳	۴	سرطان	
۰/۵۰	۱	۰/۲۰۷	۳/۳	۵	۴/۱	۳	۲/۷	۲	کلیوی - اداری	

بحث و نتیجه گیری

هستند. عابدی (۱۳۷۸) در مطالعه خود نشان داد که میانگین امتیازات کسب شده در سالمندان ساکن منزل بیشتر از سالمندان مقیم سرای سالمندان بوده است.^[۷]

انجمان آمار آمریکا (۱۹۹۴) اعلام کرد که تقریباً ۱۲ درصد سالمندان آمریکایی که بیش از ۶۵ سال سن دارند دچار مشکلاتی در زمینه خود مراقبتی می‌باشند.^[۱۱] تحقیقاتی دلوبونو (۱۹۹۸) که بر روی دو گروه سالمند زیر صد سال و بالای صد سال انجام شدنشان داد که تفاوت معنی داری بین دو گروه از نظر کسب امتیازات در بعد خود مراقبتی وجود دارد. به طوری که امتیازات کسب شده در سالمندان زیر صد سال بیشتر از سالمندان بالای صد سال می‌باشد.^[۱۲]

میانگین و انحراف معیار امتیاز افسردگی و اضطراب به ترتیب در گروه بازنیشتگی کشوری ۵۶/۵۶ و ۳/۱۶ و در گروه تامین اجتماعی ۶/۵۸ و ۲/۲۹ بوده و دو گروه از این نظر با هم مشابه هستند. گلیک من و فردمن (۱۹۷۶) اظهار می‌دارند که افسردگی و اضطراب در سالمندان بیشتر تحت تاثیر از دست دادن همسر، فرزند و از دست دادن سلامت جسمی و حمایت‌های اجتماعی و خانوادگی می‌باشد.^[۱۳]

میانگین و انحراف معیار امتیاز عملکرد ذهنی - روانی به ترتیب ۱۰/۲۴ و ۲/۳۹ در گروه بازنیشتگی کشوری و در گروه تامین اجتماعی ۱۱/۳۶ و ۲/۴۰ بوده و دو گروه از این نظر با هم متفاوت می‌باشند. ابرسول (۱۹۹۱) اختلالات ذهنی ناشی از سالمندی را بیشتر تحت تاثیر عواملی چون امنیت اقتصادی، بیماری‌های جسمی، از دست دادن‌های پی در پی می‌داند.^[۱۴] میانگین و انحراف معیار امتیاز میزان رضایت از زندگی به ترتیب در گروه بازنیشتگی کشوری ۱۰/۸۱ و ۲/۶۹ و در گروه تامین اجتماعی ۱۱/۴۰ و ۲/۶۹ بوده و دو گروه از این نظر با هم مشابه هستند. نتایج حاکی از آن است که بطور کلی کیفیت زندگی سالمندان مستمری بگیر دو گروه بازنیشتگی کشوری و تامین اجتماعی یکسان بود.

نتایج در مورد ارتباط بین متغیر کیفیت زندگی و سن بازنیشتگی نشان داد که بین سن و کیفیت زندگی سالمندان ارتباط معنی دار و منطقی وجود دارد که البته ارتباط موجود بین سن سالمندان و کیفیت زندگی آنها معکوس می‌باشد. به طوری که با افزیش سن، امتیاز کیفیت زندگی کل کاهش می‌یابد.

در این پژوهش کیفیت زندگی ۱۵۰ نفر از سالمندان مستمری بگیر شهرستان قم به تفکیک صندوق بازنیشتگی کشوری و سازمان تامین اجتماعی تحت بررسی و مقایسه قرار گرفت که بر اساس یافته‌های حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌های نتایج زیر حاصل شد.

نتایج در خصوص تعیین و مقایسه کیفیت زندگی سالمندان و ابعاد آن شامل عملکرد فیزیکی، عملکرد ذهنی، عملکرد اجتماعی، عملکرد جنسی، افسردگی و اضطراب، مراقبت از خود و رضایت از زندگی در دو گروه بازنیشتگی کشوری و تامین اجتماعی نشان می‌دهد که میانگین و انحراف معیار کیفیت زندگی کل به ترتیب در گروه بازنیشتگی کشوری ۵۷/۹۲ و ۱۲/۳ و در گروه تامین اجتماعی ۶۲/۱۴ و ۱۲/۶۹ بوده و دو گروه از این نظر با هم مشابه هستند. میانگین و انحراف معیار عملکرد فیزیکی به ترتیب در گروه بازنیشتگی کشوری ۹/۸۴ و ۲/۶۵ و در گروه تامین اجتماعی ۱۰/۱۸ و ۳/۰۲ بوده و دو گروه از این نظر با هم مشابه هستند. میانگین و انحراف معیار امتیاز عملکرد اجتماعی به ترتیب در گروه بازنیشتگی کشوری ۱۶/۳۳ و ۳/۸۰ و در گروه تامین اجتماعی ۱۶/۷۱ و ۳/۴۲ بوده و دو گروه از این نظر با هم مشابه هستند. میانگین و انحراف معیار امتیاز عملکرد جنسی به ترتیب در گروه بازنیشتگی کشوری ۷/۵۶ و ۷/۳۳ و در گروه تامین اجتماعی ۷/۸۰ و ۷/۴۵ بوده و دو گروه از این نظر با هم مشابه هستند. مونی و توکر (۱۹۷۵) اظهار می‌دارند که اعتقادات جنسی در سالمندان تحت تاثیر فرهنگ اجتماعی می‌باشد که می‌تواند باعث تحریک جنسی و یا سرکوب آن در هر دو جنس شود.^[۱۰] در این بعد هر دو گروه سالمند در وضعیت ضعیفی می‌باشند و علت کم بودن امتیازات در این بعد نوع نگرش و فرهنگ حاکم بر جامعه می‌باشد که با القاء این طرز تفکر که افراد سالمند تمایلات جنسی ندارند، بتدریج این باور فرهنگی در دوران سالمندی به واقعیتی انکارناپذیر تبدیل خواهد شد. میانگین و انحراف معیار امتیاز مراقبت از خود به ترتیب در گروه بازنیشتگی کشوری ۱۳/۷۸ و ۵/۵۳ و در گروه تامین اجتماعی ۴/۱۳ و ۱۴/۴۱ بوده و دو گروه از این نظر با هم مشابه

کیفیت زندگی افراد مجرد، متاهل و جدا شده ارتباط معنی دار آماری وجود دارد. به طوری که میانگین امتیاز کیفیت زندگی افراد مطلقه از بیماران متاهل و مجرد کمتر است.^[۸] ابی (۱۹۸۵) بیان نمود که وضعیت تا هل و برخورداری از حمایت اجتماعی با کیفیت زندگی رابطه نزدیکی دارند.^[۷] عابدی در مطالعه خود نشان داد که میانگین امتیازات کیفیت زندگی با وضعیت تا هل رابطه معنی دار وجود دارد. به طوری که سالمدانی که همسر آنها فوت شده دارای کیفیت زندگی پائین تری نسبت به سالمدانی که همسر آنها در قید حیات بود، داشتند.^[۷] تحقیقات هاونز (۱۹۹۱) نشان داد که نقش همسر در سالمدان باعث افزایش رضایت از زندگی می شود. همچنین نتایج در مورد ارتباط بین متغیر کیفیت زندگی و جنس سالمدان نشان داد که میانگین امتیاز کیفیت زندگی سالمدان زن و مرد شهرستان قم اختلاف معناداری مشاهده شد. به طوری که کیفیت زندگی سالمدان مرد بالاتر از سالمدان زن بود. عابدی (۱۳۷۸) می نویسد: بین میانگین امتیازات کیفیت زندگی و جنس رابطه معنی داری وجود دارد. بدین صورت که میانگین امتیازات کسب شده در مردان بیشتر از امتیازات کسب شده توسط زن ها می باشد.^[۷] انجمنیان نشان داد بین کیفیت زندگی و جنس ارتباط معناداری مشاهده نمی شود.^[۸] رفعتی (۱۳۸۳) می نویسد: زنان در تمام حیطه ها در وضعیت سلامت و کیفیت زندگی پائین تری نسبت به مردان قرار دارند.^[۹] آزار پیازوگاردیو وضعیت کیفیت زندگی زنان را نسبت به مردان پایین تر گزارش کرده اند.^[۶]

نتایج نشان داد که اختلاف معنی دار آماری در مورد مشکلات روانی و مشکلات عضلانی - اسکلتی در بین دو صندوق وجود داشت و در سایر موارد اختلاف معنی دار آماری بین دو صندوق مشاهده نشد. به طوری که مشکلات روانی و مشکلات عضلانی - اسکلتی در بین مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی بالاتر بوده است. با توجه به اینکه مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی مشمولین قانون کار هستند و شغل آنها نوعی فیزیکی و کارگری است وجود مشکلات اسکلتی - عضلانی بیشتر در آنها منطقی به نظر می رسد. رفعتی (۱۳۸۳) می نویسد: ۴۹/۵ درصد سالمدان

انجمینیان (۱۳۸۴) نشان داد که بین امتیاز کیفیت زندگی کل و سن ارتباط معنی دار معکوسی وجود دارد، یعنی با افزایش سن، کیفیت زندگی کاهش یافته است.^[۸] عابدی (۱۳۷۸) می نویسد: بین کیفیت زندگی و سن ارتباط معکوس وجود دارد،^[۷] بر اساس تحقیق موراگ فارکوار، افراد مسن تر در مقایسه با سایر گروه های سنی به نسبت از کیفیت زندگی پائین تری برخوردارند.^[۱۵] چنانچه مشاهده می شود نتایج تحقیق سایر محققین، نتایج این پژوهش را مورد تائید قرار می دهند.

همچنین نتایج در مورد ارتباط بین متغیر کیفیت زندگی و درآمد بازنیستگی نشان داد که کیفیت زندگی با درآمد بازنیستگان ارتباط معنی داری نداشت. انجمنیان (۱۳۸۴) نشان داد که بین کیفیت زندگی با وضعیت اقتصادی خوب، متوسط و ضعیف اختلاف معنی دار آماری وجود دارد. بطوریکه میانگین امتیاز کیفیت زندگی با بهبود وضعیت اقتصادی کاهش می یابد.^[۸] حسام زاده (۱۳۸۳) می نویسد: بین امتیاز کیفیت زندگی کل و درآمد سالمدان ارتباط معنی داری وجود دارد.^[۴] عابدی (۱۳۷۸) بیان می کند که بین میانگین امتیازات کیفیت زندگی سالمدان با میزان درآمد ارتباط مستقیمی وجود دارد.^[۷] شجری (۱۳۷۳) می نویسد: از جمله عواملی که در دوران سالمدانی در ایجاد مشکلات مؤثر است کاهش منابع درآمد است. این امر شخص سالمدان را وادر می کند که مخارج زندگی اش را کاهش دهد و در برخی موارد به سختی از عهده تامین مخارج خود بر می آید، حتی در مورد آنانی که حقوق و مستمری دریافت می کنند. این موضوع برای آنانی که تنها بوده و حمایت اقتصادی از جانب خویشان و دولت دریافت نمی کنند، باعث می شود چهار وضع زندگی نامناسبی شوند.^[۱۶]

همچنین نتایج در مورد ارتباط بین متغیر کیفیت زندگی و وضعیت تا هل بازنیستگان ارتباط معنی دار دارد. به طوری که میانگین امتیاز کیفیت زندگی سالمدان همسر فوت شده از افراد متاهل کمتر است که نشان دهنده تاثیر حمایت های خانوادگی از سالمدان و تاثیر آن بر کیفیت زندگی آنان است. در مطالعه انجمنیان (۱۳۸۴) در مورد مقایسه میانگین کیفیت زندگی کل به تفکیک وضعیت تا هل نشان می دهد که بین

Behavioral Medicine 1998; 24: 18-24.

6. Corner. Quality of life and older people. Toronto: First Open University, 2002.

7. عابدی حیدرعلی. بررسی مقایسه ای کیفیت زندگی سالمندان در منزل و مقیم در سرای سالمندان شهر اصفهان. طرح تحقیقاتی، اصفهان: دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ۱۳۷۸.

8. انجمینان وحید. بررسی تاثیر بکارگیری مدل مراقبت پیگیر بر کیفیت زندگی بیماران اسکیزوفرنیک ترجیح شده از مرکز آموزشی درمانی سینا شهر همدان. تهران: دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی، ۱۳۸۳.

9. روغنی زاده مصطفی. تحلیل ریاضی بر وضعیت صندوق های بازنیستگی و طراحی سیستم بهینه برای آنها چاپ اول، سازمان بازنیستگی کشوری، ۱۳۸۳.

10. www.blackwell publishing.com/journal of intellectual disability research/qol

11. Squire, Bailliere. Health and well-being for older people. toronto: First publisher, 2002.

12. Dello, Urciuoli O, De Leo D. Quality of life and longevity: A study of centenarians. Journal of Age and Ageing 1998; 27(2):207-216.

13. Browne J P, O'Boyle C , McGee H, Joyce C, McDonald N, O'Malley K, et al. Individual quality of life in the healthy elderly. Journal of Quality of Life Research 1994; 3(4): 235-244.

14. Ebersole Hess. Toward healthy ageing. Toronto: Mosby Company, 1990.

15. Farquhar M. Quality of life in older people. In Advances in medical sociology, Fitzpatrick R (Ed). JAI Press Inc, 1994.

16- شجری زیلا. نگرشی بهداشتی بر مسئله سالمندان. نشر ماجد، تهران، ۱۳۷۳.

17- Abbey A, Andrews FM. Modeling the psychological determinants of life quality. Soc Indicate Res 1985;16(1): 1-34.

18- Bond J. Quality of life for people with dementia: Approaches to the challenge of measurement. Ageing and Society 1999; 19: 561-579.

19- رفعتی نرگس. بررسی کیفیت زندگی و عوامل موثر بر آن در سالمندان ۶۵ ساله و بالاتر ساکن آسایشگاه خیریه کهریزک. تهران: دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ۱۳۸۲.

به نوعی بیماری قلبی و عروقی مبتلا بودند و ۵/۲ درصد زنان و ۱۲/۳ درصد مردان به بیماری های تنفسی - ریوی مبتلا بودند. این بیماری ها بر وضعیت سلامتی عملکرد جسمی و اجتماعی سالمندان مؤثر بوده است؛ بدین معنی که افراد سالم از جهات فوق وضعیت سلامتی بهتر نسبت به بیماران داشتند.^[۱۹]

به طور کل نتایج حاکی از آن است که در تمام زمینه ها میانگین نمره کیفیت زندگی سالمندان مستمری بگیر تامین اجتماعی بیشتر از بازنیستگی کشوری است که این امر را می توان به بالا بودن سطح درآمد این افراد منسوب دانست. اما این تفاوت تنها در بعد ذهنی - روانی از نظر آماری معنادار بود. همچنین بین متغیرهای سن، جنس، وضعیت تأهل و وضعیت تحصیلی با کیفیت زندگی سالمندان ارتباط معنی داری وجود داشت. به طوری که امتیاز کیفیت زندگی مردان بیشتر از زنان، کیفیت زندگی متأهلین بیشتر از همسر فوت شده ها، کیفیت زندگی دانشگاهی ها بالاتر از سایر گروه ها و کیفیت زندگی جوانتر ها بیشتر از سالمندان بود. در حالی که بین متغیرهای وضعیت مسکن و درآمد سالمندان با کیفیت زندگی شان ارتباط معنی داری وجود نداشت. همچنین در این مطالعه به لحاظ نوع سازمان مستمری دهنده تفاوتی در کیفیت زندگی سالمندان مورد بررسی مشاهده نشد. ◇

فهرست منابع

۱. مور استفن. دیاچه ای بر جامعه شناسی. ترجمه: ثاقب فر مرتضی. انتشارات ققنوس، تهران، ۱۳۷۶.
۲. پهلوان زاده سعید. مشکلات روانی و اجتماعی سالمندان و تاثیر آن بر کیفیت زندگی شان. مجموعه مقالات همایش سراسری سالمند و پزشکی سالمندان. ۱۳۸۳.
۳. تقوی نعمت‌اله. سالخوردگان در جامعه. فصلنامه جمیعت؛ ۱۳۷۴؛ ۱۱: ۳۷-۳۷.
۴. حسامزاده علی. مقایسه کیفیت زندگی سالمندان مقیم خانواره با سالمندان سرای سالمندان شهر تهران. تهران: دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، ۱۳۸۳.
5. Diego Deleo. Lipad, An internationally applicable instrument to assess quality of life in the elderly. Journal of